

SETMANARI CASTELLARENC

ANY V :: NUM. 212
Castellar del Vallès - 19 març 1937

Redacció, Administració i Impremta:
Plaça de la Creu, 3

Número solt: 20 cèntims
Subscripció: 60 » al mes.

Personalitat pròpia

El desig, aquell neguit per tal d'assolir un propòsit o simplement bogar per a fer-lo factible, és tan encomanadis, que bé pot dir-se que tots disfrutem d'aquest privilegi de l'ambició o anem tarats de la malura d'aquesta ambigua codícia. Tots aquests defectes incorregibles de l'home, sinó fos pels mals auguris que poden reportar, serien o equivaldrien al valor que pugui tenir una silueta tot just perfilada. Això és, neixarien sense pretensió, ja que vindrien engendrats per una ingenuïtat i sinceritat, que convertirien la despreciada gesta amb uns ben retallats propòsits prenyats tots ells de les més pulquèrrimes tonalitats patinades pels més escaients colors, perquè amb la comprensió de les coses, desapareixeria tota superioritat sobre el feble, tot desacat al més elemental mandat i el projecte a despeses del què altrí molt s'estima; evitant-se també l'ensorrada precipitosa de tants i tants castells que per fonament solament compten amb la minse força que pugui tenir una inverosímil il·lusió.

Els pobles i bé prou ho sabem els que junts amb ells hi deixem transcórrer els nostres dies, tenen coses envejables i per tant moltes regades anhelades per altrí, aquest altrí sempre serà més fort que nosaltres i aquest altrí sempre ha d'ésser qui amb una presentació de superioritat vol triomfar, doncs sap sobradament que la seva ambició és a una procedència, que el qui li pertoca defensar-la és inferior en xifra, considerant-lo per tant feble. El que ell vulgui assolir, procurarà fer-ho fins si sal per mandat, ja que sap que la humilitat està renyida amb la desobediència. I forjant propòsits de distinta naturalesa, l'home crea uns projectes, eixeca plans i per últim il·lusions i vanitats enorgullidores que es basen amb el què pertoca a altrí, i per l'empenta de la raó veu esmicolar-se la seva fantasia, que feta amb sinceritat hauria resultat, no solament una iniciativa digna, sinó que portada a terme, el benefici repercutiria en bé de tots.

L'adagi molt bé diu que: cada casa és un món i cada rajola un poble. No volguem saber res més que estimar tot el que és nostre, estimar-ho tot, el camp, el riu, el bosc i fins el mateix aire, doncs ben segur que tot pot ésser envejat. Nosaltres prou sabem que per a defensar aquesta tesi quants i quants esforços han realitzat alguns abnegats castellarencs, fills que saben el valor que té la terra que trepitgen, homes que vetllen el que és de tots, i que a canvi de molts sacrificis desconeguts per la majoria de nosaltres, procuren una personalitat pròpia per aquest bocí de terra vallesana.

El Mítting del dia 11

Tal com comunicàrem en el número anterior, avui publiquem un estacte del mítting organitzat pel P. S. U. C. local.

Ocupà la Presidència el company B. Gelis, el qual després d'explicar breument el motiu del mítting féu la presentació dels oradors, company Farrés, companya Mañelich i companys Núñez i Farràs, per l'ordre en què parlarien.

Comença la seva peroració el company Farrés, explicant la creació de l'Exèrcit Popular Regular; que el dia 13 del corrent començarà per fi el control naval; diu que hem d'ésser conscients dels nostres actes, tota vegada que hem de con-

venir que l'actual conflicte ha esdevingut internacional, per culpa de la Societat de Nacions, que fins ara pot ben dir-se sols ha estat una farsa.

Diu que Catalunya pot posar en peu de guerra 150 000 homes, però, dirigint-se a les companyes, de les quals n'hi ha una bona representació a l'acte, afegeix que depèn d'elles aquesta mobilització, tota vegada que hi juguen el rol més important en aquesta podríem dir-ne pel·lícula tràgica, per consegüent, les dones a la reraguarda han d'encoratjar als seus companys, germans, fills, etc.

Fa referència a unes paraules del gran

Lenin, que deia que per cada fusell hi havien d'haver 3 homes, doncs nosaltres ens atrevim a dir que poden augmentar-se fins a 8 d'homes per cada fusell amb el fi de no estragar-los, puix al front com en les indústries de reraguarda tenen d'establir-se torns sempre perquè les armes deixin sentir el seu cant i per consegüent tots aquells que pensen i jo he sentit diuen, què en farà el Govern de tants homes sinó té armes per tots, hem de tenir en compte que aquest problema ja està solucionat.

Boga per la disciplina dels pobles, dels Municipis, de les col·lectivitats, perquè sempre estiguin atents a les consignes del Govern de la Generalitat, doncs aquesta disciplina a la reraguarda també repercuteix a la vanguardia.

Les companyes han d'inculcar aquest pensament de lluita fent intensa propaganda per forjar aquest esperit bèl·lic, doncs si bé som anti-militaristes, avui en moments de lluita per la llibertat, hem de compondre i nodrir l'Exèrcit Popular Regular.

Anhelem i desitgem guanyar la guerra i precisament el partit ha llençat la consigna de què calia fer un sacrifici i una campanya compromentent-se a posar a disposició del Govern 10.000 homes.

Acaba el seu perorament amb un crit d'abans que donar un pas enrera primer la mort.

A continuació la companya Mañelich, comença dient que parlarà preferentment per les dones.

Diu que alguns sustenten el criteri de què les dones no han de fer política, doncs ja tenen prou feina a la llar respectiva i que la dona ha d'ésser l'esclava de l'home, doncs bé, la dona tenint la mateixa capacitat que l'home, pot fer i avui més que mai deu fer política; no hem d'ésser egoistes sinó inculcar als nostres companys la necessitat de què llur deure a complir, és fent perquè s'allistin tot seguit a l'Exèrcit Popular Regular, perquè hem de tenir present que si el feixisme triomfava, tampoc tindríem els companys al nostre costat, doncs si és el seu destí moriran al front, però sinó gaudirem nosaltres i els nostres fills d'una nova llar i una nova germanor que farà que els conflictes socials quedin resolts per sempre més.

Els feixistes diuen lluiten per salvar

l'Espanya i com que no són sinó res més que uns traïdors, es limiten a fer al contrari; pensem, doncs, que nosaltres hem d'ocupar els llocs vacants que deixin els homes per tal de salvar l'economia.

Hem de tenir presents les paraules de La Passionària, que diu, val més ésser la vídua d'un heroi que la companya d'un covard, acabant dient que particularment les dones avui són les que s'han de preocupar per l'esdevenidor i salvar i guanyar la situació, fent que els seus companys i amistats s'allistin pel front.

Comença el seu parlament el company Núñez.

Fa menció del que diuen alguns diaris precisament d'avui, ja que sempre s'ha de parlar del moment, de què al front del Centre no està prou assegurat.

S'estén en llargues consideracions sobre la disciplina i la tàctica única que deuria haver d'haver-hi als diversos sectors dels fronts i diu que per això el Partit Socialista ha estat qui ha llençat la consigna per obtenir la victòria o sigui anar a la creació de l'Exèrcit Popular Regular, però nosaltres hem d'ésser els primers de complir-la aquesta consigna i per això ens hem compromès a posar a disposició de la Generalitat 10.000 homes.

Hem de tenir ben present que a la reraguarda tot aquell que no actuï d'acord a les disposicions que emanin de la Generalitat, s'ha d'eliminar.

Ningú ha de fer cas omís de la crida del Govern de València, referent a la incorporació de les lleves 1932 al 1936.

Les dones s'han de mobilitzar per ocupar els llocs vacants que deixin els homes.

Qualifica de Trostkystes als del P. O. U. M.

Fa una crida al jovent dient-los-hi que si a la propera setmana us criden, heu d'anar-hi i que les companyes han d'ésser les que us han de dir que ara no és anar a lluitar al Marroc, que era anar a defensar el capitalisme dels altres guanyat amb les nostres suors, sinó que actualment és defensar i aconseguir les nostres anhelades llibertats.

Sobretot propugna unitat d'acció i així ho diu el Partit.

Si cal transformar alguna indústria en indústria de guerra deu fer-se de seguida i ajudar en tot sentit aquell que hagi tingut la iniciativa, acaba dient.

A continuació el company Farràs.

Comença el seu llarg i documentat parlament estenent-se en consideracions sobre la unificació dels dos Sindicats i perquè s'eviti la naixença d'un tercer com s'havia iniciat, tot per anar dividint més la classe treballadora.

Sempre hem de mirar l'afiliat a la U. G. T. o C. N. T., com un treballador i

no com a un militant a diferent entitat sindical i així és com la solera es farà forta i com pot arribar-se a la unitat sindical.

Es plany dels fets d'Esparraguera i altres que no deixaven anar a treballar els afiliats a la U. G. T., doncs devien pertànyer forçosament per poder treballar a l'altra Sindical; procedint així tornariem al temps de l'esclavatge dels burgesos, hem de procurar doncs, que no se'ns atropelli, hem d'anar per formar, però ben format, el Comitè d'enllaç entre les dues Sindicals.

Parla de militarisme, si bé diu és repugnant haver-ne de parlar, però és per tal de formar l'exèrcit de la classe treballadora per defensar-nos de l'atac; hem d'avorrir per sempre aquells homes que un dia varen jurar fidelitat a la República i avui traïdors com sempre, són els qui s'han alçat en armes contra d'ella, perquè sempre han jurat en fals i com a falsos han procedit.

Es necessari ordenar, encara que equivalgui a manar, perquè no hi ha encara la comprensió necessària.

Estem ajudant materialment a Madrid, però també l'hem d'ajudar moralment reforçant el front d'Aragó, doncs dissortadament encara es troba com el primer dia, per consegüent, hem de fer com el front del Nord, que cada dia s'hi va adelantant amb aquell abnegat heroisme dels miners asturians; el lamentar-se del resultat del front d'Aragó, no és pas per atacar els braus milicians, doncs tots els elogis per ells foren pocs, però si el que s'ha de procurar perquè el resultat sigui satisfactori, és anar tot seguit a l'Exèrcit Popular Regular, amb un comandament únic, aportant-hi els 10.000 homes que ofereix el Partit, per tal de donar l'empenta definitiva perquè serà l'exèrcit del poble; diu que hem de voler també un Comissari polític perquè vetlli l'actuació de l'únic encarregat de comandar les forces.

Quan un partit marca el camí a seguir, l'afiliat deu haver d'acatar-lo i seguir-lo, posant-se a la disposició del mateix per engroixir la base i puresa d'aquell Exèrcit.

Si ens volem dir antifeixistes, hem d'acatar les ordres d'un govern únic legalment constituït, sense discussions.

Recomana l'agitació tal com s'ha fet darrerament a Barcelona i a Sabadell, per mitjà de la Setmana pro-Exèrcit Popular Regular, organitzant manifestacions o mobilitzacions per tal de formar grups per aprendre la instrucció.

Retreu Rússia, mirall de la revolució d'un dia i actualment el país més ric del món i més ben organitzat; doncs per això hem de lluitar perquè el dia de demà

poguem rebre la mateixa recompensa i l'admiració dels demés països.

No discutim quina bandera hem d'enarborar, si bé indiscutiblement avui ha d'ésser la Republicana, però una vegada conquerida la victòria, després ja serà el poble qui manifestarà el seu desig.

Acaba parlant extensament de ço que enclou la paraula democràcia i que el feixisme en síntesi és l'esclavització dels pobles.

El company Gelis clou l'acte dient que no ha de resumir el que s'ha dit per part dels oradors, però si que a la consigna del Partit mobilitzant els 10.000 homes, no precisament poden tenir-hi cabuda els afiliats, sinó que també va acordar-se poden inscriure-s'hi d'altres que sentin la mateixa vocació pel Partit i que per tant, el Partit Socialista local, havia pres l'acord d'aprendre la instrucció i al mateix temps fer-la obligatòria per tots els afiliats, pel qual oportunament ja s'indicarà el lloc i hores adients.

B. S.

Els ocells

Els ocells amb cants joiosos
volant per les encontrades
ens parlen sempre amorosos
oferint nos ses cantades.

Els amb son dolç llenguatge
amb batecs del fons del cor
sens conèixer l'esclavatge
van professant-se l'amor.

Volant per la immensitat
plens de fe amb ses promeses,
senten la felicitat
prescindint de les riqueses.

Imitem-los els ocells
posem fe amb nostres volades
i per ser tal com són ells
endolcim nostres cantades.

QUIRZE MORERA

Atenció!

A partir del dia 20 del corrent, al carrer Major, 96, primer pis, cada divendres i dissabtes es faran massatges facials, manuals i amb aparells elèctrics de raig ultra violeta; també es farà manicura.

Unitat... Unitat... Unitat!

Sembla impossible que tinguem de cridar tan fort perquè ens sentin tan poc. Sembla estrany que es vulgui fer el sord quan els timpans de les orelles semblen saltar del soroll que produeixen aquestes paraules. Unió! Unió! Nosaltres farem impossibles perquè aquesta tan desitjada unió, no vagi a fer companyia a la llarga sèrie de projectes revolucionaris que la negligència ha fet passar al caos de l'oblit. La unitat antifeixista ja existeix d'una manera protocolària després del grandios Miting de la Monumental; però ai las!, d'aquesta unió sols se'n recorden els papers que en aital data foren firmats; de la dita unió, ni un sol article ha estat acomplert, ni un sol capítol ha estat obeït eficaçment, perquè la unió va sortir dels cercles directius quan encara el poble no coneixia l'insuperable valor que té una col·laboració en comú, ha bastat que el feixisme ens respallés el vestit i ens prenguéss Málaga, perquè el poble reaccionés com calia i es decidís resoltament acabar amb l'enemic comú. Alguns ens preguntaran perquè desitgem tan fortament aquesta unió que estem convençuts ens portarà a'l triomf definitiu; nosaltres els podem contestar que són tan nombroses les lliçons que tanim rebudes a la rera-guarda, que res ens farà cegar fins acomplir-la, que res ens aturarà fins no sigui un fet la tan desitjada abraçada.

Durant el míting del P. S. U. C., celebrat el passat dijous al Saló Popular, vaig poder recollir una sèrie de frases que em restaren profusament escrites a la memòria. Un company orador, durant la seva dissertació, digué ni més ni menys les següents paraules: «que en aquest poble vivim tranquils perquè encara no coneixem el trotsquisme, que ve a ésser com la plaga de la llagosta», i això companys del P. S. U. no pot continuar, el pacte de no difamació de partits i sindicats us hi obliga i amb ell el poble subirà. Tant ens és el P. O. U. M. com el P. S. U. per a nosaltres; tots dos tenen homes al front i per això s'han de respectar, no volem que es sembrin males herbes al camp antifeixista; no volem que s'enumerin els falls i favor d'una o altra Central Sindical; volem que es faci obra constructiva i no destructiva dins la rera-guarda, i això sols es pot aconseguir amb la Unió. La nostra consigna és que la unió per a ésser de més forta constitució, ha de sortir dels sindicats dels pobles, ha de venir «d'abaix» com vulgarment es diu, ha de sortir dels llocs de treball, que és on el poble demostra la seva fe revolucionària.

Ja s'han fet prou discursos, ja s'han dit prou paraules sobre la tan anhelada unió; ja és hora, doncs, de què ens donem l'abraça totes les forces antifeixistes, hem d'unir-nos a una sola disciplina i moral; hem de demostrar al món que l'Espanya roja és encara que no ho vulguin, la nació més adelantada, malgrat les acusacions de terror que ens atribueixen. La unió dóna la força; doncs què esperem nosaltres per obtenir aquesta força tot a l'abast nostre, esperem potser que la «cinquena columna» ens metralli dins les nostres llars? No, ni la U. G. T. ni la C. N. T. han d'esperar ordres de les seves Organitzacions superiors; que es prengui l'exemple de Llum i Força de Barcelona, que ja treballen a l'uníson; fem de les dues Centrals una sola i aixafarem el feixisme per sempre més.

Unitat... Unitat revolucionària.

BALTASAR ALFONSO

de les Joventuts Llibertàries (F. A. I.)

TEATRALS

Festival Pro-ambulàncies per al front

La finalitat de la vetllada, bona i lloable. Per molt que fem a fi d'alleugerir necessitats i proporcionar millores i aventatges als nostres abnegats i heroics germans que lluiten als diversos fronts d'Espanya, sempre serà poc. El nostre sacrifici serà sempre infinitament petit al costat del què fan els que donen la vida a profit d'una causa que ha de beneficiar-nos a tots. Una vida malmesa, un cos rajant sang, deu emocionar a tothom. Tota persona que tingui un cor que bategui s'ha de commoure davant un ferit. Pensant en ells, en els que lluitant amb braó, una bala o la metralla enemiga, impossibilita quan l'ardidesa de seguir avant, canta en veu alta en el cor dels valents, no hem de regatejar la nostra aportació. Al meu entendre, cap sacrifici moral ens suposa assistir a una representació teatral, musical, etc. tot el més pot costar-nos un petit sacrifici material, que mai hem d'escatimar quan aquests dimers, que nosaltres tranquil·lament guanyem a la rera-guarda, serveixin per ajudar als nostres combatents i molt menys tractant-se dels que cauen, retuts de cos, però no d'esperit, baix els fusells enemics.

Seguint només el noble impuls humanitari, que ha de guiar tots els nostres fets hem de contribuir-hi. Assistir a tots els festivals benèfics ha d'ésser una més, de les consignes per a guanyar la guerra. Ni una sola pesseta tindria de restar a casa que no ens la gastéssim en profit dels nostres germans. Per aquest motiu quan es celebra un festival guiat per aquest fi, no tindria de veure's un sol seient buit i si algun se'n vies que fos pagat i dissabte passat se'n veien alguns, que no eren ni ocupats ni comprats. És clar que a l'ésser a la nit no convidava tant a sortir, però fent-ho, serà més gran el petit sacrifici i per tant més completa la satisfacció moral de complir amb el nostre deure.

Acabaré fent la ressenya-crítica de la vetllada quina missió meva no és altra en aquestes columnes.

La secció artística F. R. posà tot el seu esforç en la interpretació de «La Dolores». A nosaltres, naturalment, com que estem acostumats al bon teatre i a les interpretacions que freguen el professionalisme autèntic, no ens agradaren del tot. Estem fets a veure «amateurs» que en saben i per això no veirem en la secció artística F. R. res que fos nou, ni res que fos bo. «La Dolores» és una obra molt fluixa i poc «amiga» de fer quedar bé als actors.

La Rondalla del Centre Aragonès, força bé, i els cantadors bastant mitjans!

El valor total de la vetllada no passava d'ésser una representació d'aquelles que els aficionats donen en llur societat.

No obstant, això no deu oblidar-se que amb la finalitat de la mateixa en sobrava perquè hi assistíssim.

ALFONS GUBERN I CAMPRECIÓS

Màquines

d'ensofrar i sulfatar

de l'acreditada marca

Bacchus

les trobareu a la Llauneria

M. Rovira - MAJOR, 49
TELEFON 20

NOTICIARI

PISCINA ESCOLAR

Han estat definitivament acabades les obres de construcció d'una gran piscina Escolar al pati de les Escoles Nacionals.

L'hem visitada i vertaderament hem de constatar que es tracta d'una piscina escolar d'excel·lents qualitats, l'aigua de la qual es surteix del manantial de Turell.

Fent honor a la veritat, hem de remarcar que el rebuidat de terres va ésser obra dels mateixos alumnes, dirigida per llurs mestres i la part de fàbrica ha estat executada per la Col·lectivitat del Ram de Construcció a costes del Consell Municipal.

Apart de què les Escoles Nacionals, ja reunien un bon conjunt sanitari, tota vegada que ja estaven proveïdes de dutxes, avui, doncs, amb aquesta nova instal·lació, podem dir que són unes escoles eminentment dotades de totes les comoditats i necessitats que exigeix la higiene escolar.

Podem restar-ne ben orgullosos i a la vegada traslladem la nostra més sincera felicitació a tots els qui han contribuït a tan lloable obra higiènica.

L'AJUT A MADRID

Ahir vespre, convocada pel Consell Municipal, va tenir lloc una reunió de Directius de les entitats polítiques i sindicals del nostre poble, amb el fi de canviar impressions sobre ço que calia fer en benefici dels nostres germans de Madrid, acordant-se cridar a tot el poble per mitjà d'una Assemblea que tindrà lloc avui divendres, a dos quarts de nou del vespre, en el Saló Municipal d'Espectacles, per tal de concretar d'una manera definitiva l'ajut a Madrid.

Davant la importància cabdal de l'Assemblea i del deure moral i material que tenim tots d'ajudar als herois defensors de Madrid, és de preveure que hi assistirà tot el poble.

CASAMENT

Ahir tingué lloc el matrimonial enllaç de la veïna Bonsuccés Pelechà Roca, filla del nostre amic Rafael Pelechà Bertran, Secretari del Jutjat Popular d'aquesta població, amb el jove Antoni Bellés Pelechà, veí de Cabanes.

Actuaren de testimonis per part del nuvi Ignasi Ratera Marquès, de Barcelona i per part de la núvia el nostre bon amic Josep Valls Janer, Secretari del Consell Municipal.

Després de la cerimònia, els invitats foren obsequiats amb un fraternal banquet, que tingué lloc a la fonda de Llorenç Baqués.

Desitgem als novells esposos una inextinguible font de felicitats.

DEFUNCIONS

Dia 16. — Maria Solà Riera, casada, de 61 anys.

Dia 18. — Miquel Sotos Clapés, de 10 mesos.

La nostra més sentida condolença a tots els seus apenats familiars.

TORN DEL RAM D'ALIMENTACIO

Prosseguint el torn establert pel ram d'alimentació, el pròxim diumenge, li pertany restar obert de 8 a 1 del matí, el següent establiment:

Pere Montllor - Carretera Sentmanat.

FARMACIA de torn per a diumenge,
Major, 16

CASTELLARENCS!!!

SUBSCRIVIU-VOS A «LA FARGA»

NOTES

de la

Conselleria de Proveïments

Els inconvenients per la manca de farina, han obligat a cercar la manera d'allargar les existències de què es pot disposar i per consegüent, racionar en principi la Pasta d'Escudella, a raó d'una unça per persona.

Igualment es fa necessari com a preuisió davant d'un possible escasseig, racionar l'Arròs, havent-se acordat que es vengui a raó de quatre unces per persona.

Es recorda també que la ració de Mongetes és la de tres unces per persona.

A continuació es detallen els dies que tindrà lloc la venda dels esmentats articles:

PASTA D'ESCUDELLA

Els dilluns, dimecres i divendres.

ARROS I MONGETES

Els dimarts, dijous i dissabtes.

Aquesta Conselleria espera que tot-hom contribuirà a l'exacte compliment de ço disposat.

Castellar del Vallès, 18 de març del 1937.

Consell Municipal de Castellar del Vallès

Conselleria d'Economia i Foment

....

AIGÜES

Aquesta Conselleria us posa en coneixement que a partir d'aquest mes les facturacions pel consum d'aigua, seguiran la següent escala de preus, tot comprès, a excepció del segell de l'Estat o Generalitat que correspongui, i considerant que les necessitats més indispensables d'una família requereixen un consum mínim de 4 metres cúbics mensuals s'ha fixat aquest mínim amb la quota mensual de 3 pessetes.

ESCALA DE PREUS

Fins a 4 metres cúbics	=	3'—ptes.
« 5 «	=	3'30
« 6 «	=	3'60
« 7 «	=	3'90
« 8 «	=	4'20
« 9 «	=	4'50
« 10 «	=	4'80

passant de 10 metres cúbics es facturaran a raó de 25 cèntims els restants.

Castellar del Vallès, 15 de març del 1937.

Pensa amic que si els nostres avantpassats haguessin invertit una petita part de les seves hores de lleure en la lectura, avui, nosaltres gaudiríem dels avantatges que el menys tardar, necessitaríem viure un segle més per a fruit-los. Per tant, si llegeixes lograràs apartar les estalonades que proporciona el viure endarrerit.